

שְׁפִילָה לְהַמְרָה

י"ד אייר התשפ"ג
מפטירין וְהַפְתָּנִים הַלְוִיִּם
(יחזקאל מד, טו)

פְּרִשְׁתָּ אָמַר

סיפור לשבת

"אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמְיוֹ" (כא, ח)

הגאון רבי שאול הכהן זכר צדיק לברכה מג' רבא, זכה לשני שולחנות: תורה וגדולה במקום אחד, עשיר גדול היה וגומל חסדים. הוא היה ראש וראשון לכל דבר שבקדושה.

מכיוון שעמד בניסיון העושר, ניסוהו מן השמים גם בניסיון העוני, ואמנם באחת השנים נהפך עליו הגלגל והוא איבד את כל רכושו ונהפך לאדם עני.

בני ג' רבא זכרו את ידו הרחבה, והוקירו את גאונותו וגדלותו בתורה, והחליטו שעליהם לתמוך בו ברווחה כדי שיוכל לשבת במנוחה ללמוד תורה ולעבוד את ה'.

בתוך הקהילה היו מספר אנשים קמצנים וחסרי לב, והם התסיסו סביבם אנשים וכל הקבוצה טענה כי אין הקהילה חייבת בפרנסת הרב יותר משאר העניים. שמעו את טענותיהם רבני טונים והם החליטו לשכנעם לטובת רבי שאול, הם הזהירו את הכל לנהוג כבוד ברבי שאול ולהכיר לו טובה על פעלו הרב לרווחת הקהילה אך המתסיסים לא נרגעו ולא שקטו והמשיכו בטענתם כי הרי הוא נתמך בדיוק כמו כל אחד עני שבקהילה ולא יותר מכך.

באחד הימים ישב רבי שאול בראש אסיפת נכבדי הקהל שדנו בנושאים שונים לצרכי הקהילה והנה קם אחד מהמתנגדים לרב, אחד מראשי המתסיסים את הקהל נגדו והחל קבל עם ועדה להתסיס נגדו במילים בוטות ולהשמיצו ברבים. קם רבי שאול, שכהן היה, ואמר: "אבקש מכל הכהנים הנמצאים כאן, שיצאו יחד עמי".

כל הנוכחים, תמהו לבקשתו, אך שמעו לדבריו, קמו הכהנים שנכחו במקום ויצאו מהחדר כשרבי שאול עמם, והנה כאשר יצא האחרון שבהם נשמעה חבטה עזה מכיוון האדם שהשמיץ והוא נפל ארצה ומת!

הבינו כל הנוכחים שהתקיים כאן מאמר חכמינו זיכרונם לברכה (ברכות י"ט) שהקדוש ברוך הוא תובע את עלבוננו של החכם.

רבי שאול שידע כי גורלו של המשמיץ, המתסיס נגדו נחרץ, מנע את הכהנים שהיו נוכחים במקום מלהיטמא באהל מת. נזהרו הכל מיני אז בכבודו ונהנו מעצתו וברכתו.

{ 613 סיפורים על תרי"ג }

אשא עיני

כוחה הגדול של הראיה והשמעתה על חיי האדם פרק ג' ו באיזו זכות נצל נח מהמבול

פתחו בעל ה"ייטב לב" זיע"א (פרשת נח), ובעל ה"משמרת איתמר" זיע"א (פרשת נח), ובעל ה"דברי שמואל" זיע"א (פרשת בראשית), ובעל ה"בית אברהם" זיע"א (פרשת בראשית), שהטעם שגם מצא חן בעיני ה' להציל אותו ואת כל ורעו מהמבול הנורא שהיה בקימו, היה זאת בשכר שגם שמר את עיניו בדרך המבול לבלתי הביט בכל המראות האסורות אשר היו בדרור, ובזכות כך מצא חן בעיני ה' להצילו מהמבול.

ולומדים זאת מקף שהתורה שפחה אותו שהיא מצא חן בעיני ה' מיד לאחר שהיא פתחה על אנשי דור המבול שהם פגמו בעיניהם, ולקחו להם נשים מפל אשר פתרו ויצר מחשבות להם היה רק רע כל היום, כמו שכתוב (בראשית ו ב, ז): "וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר פָּתְרוּ, וַיֹּאמְרוּ ה' אֲמַתָּה אֵת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה". וְלָכֵן נִגְזַר עֲלֵיהֶם הַהֲמָחֹת בַּמַּבּוּל. וְהֵנָּה מִיָּד לְאַחַר מִכֵּן נֹאמַר בַּתּוֹרָה (בראשית ו ח): "וַיִּנְחַם מֵצָא חֵן בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם", וְזֹאת לְלַמְּדֵנוּ שֶׁבְּזִכּוֹת שְׂגֵחַ שָׁמַר אֶת עֵינָיו מִכָּל מַשְׁמֵר, לְכֵן מִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה הוּא מֵצָא חֵן בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם לְהַצִּילוֹ מִהַמַּבּוּל.

והוסיף בעל ה"ייטב לב" זיע"א (פרשת נח), שכל השומר עיניו להסתפל בעיניו רק על דברים קדושים בלבד, בשכר זאת מסתפל עליו הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה להצילו מפל רע, ולכן נאמר בתורה "ונחם מצא חן בעיני ה'", וכך גם אמר לו הקדוש ברוך הוא: "כי אתך ראיתי צדיק לפני", לרמוז שבזכות ששמר נח על עיניו הצילו הקדוש ברוך הוא מהמבול והסתפל עליו ראיה לטוב, מפני שכל השומר עיניו, מסתפל עליו הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה ראיה לטוב לשמרו מפל רע.

והנה, אף כל ורעו של נח נצלו בזכותו של נח אביהם מהמבול, וזאת משום שכל השומר את עיניו, בשכר זאת נצלים אף בניו מפל רע ומפל נזק, כמו שכתב הרה"ק רבי אורי מס'טולסק זיע"א (אמרי קדוש אות לח): **השומר את עיניו יחיו בניו, ויגדלם בלא צער, ויציל אותם על ידי זה ממקרי הזמן.**

ומפך אנו לומדים שכל השומר את עיניו, מוצא חן בעיני ה' להציל אותו מפל רע. ואפלו בשעת מגפה חס ושלום, יעשה לו השם יתברך פעין תבת נח ויציליהו וישמרהו מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה.

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
20:39	20:01	18:46	ירושלים
20:37	20:04	19:03	תל אביב
20:40	20:04	18:57	חיפה
20:38	20:02	19:03	באר שבע

הבן איש חי

שאלה: מנהג העולם מי שיש לו ילד חולה מביאין אותו לבית הכנסת ומקיפין אותו התיבה שיהיה אחד נושא אותו ומקיף התיבה אם יש לזה המנהג יסוד ושוש מפי סופרים ומפי ספרים. גם רצינו לדעת מה שנוהגין ההולכים להשתטח על המצבה של הצדיקים שיהיו מקיפין את המצבה כמה פעמים ויש מקיפדין להקיף ז' פעמים אם יש לזה המנהג ג"כ שורש ויסוד. גם רצינו לדעת מה טעם יש בהדלקת הנר למנוחת הנפטר בבית תוך שבעה ובשלמא מה שמדליקין בביהכ"נ יש לומר דאיכא בזה מצוה לכבוד ביהכ"נ דכתיב באורים כבודו ה' וא"כ מצוה זו היא בכלל המצות שעושים למנוחת הנפטר אבל מה שמדליקין בבית הנפטר תוך שבעה מה מצוה יש בזה ומה תועלת יש ובפרט מה שמדליקין הנר יומם ולילה מה אהני שרגא בטיהרא.

תשובה: איתא במסכת שמחות פ' וא"ו מעשה באשה שחלה בנה והקיפה את העזרה והביא זה בספר אגודה וכתב מכאן נראה שנהגו להקיף בית הקברות ע"ש. והנה הרואה יראה במסכת שמחות הנז' שמנה עם המקיפין העזרה דרך שמאל מי שיש לו חולה בתוך ביתו ומי שאבד לו אבידה והרואהו מקיף שם אומר לו מה לך מקיף על דרך שמאל והוא משיב שיש לו חולה בתוך ביתו ואז זה הרואהו א"ל השוכן בבית הזה ירחם

עליו מיד. ועל זה מביא שם מעשה באשה אחת שחלתה בתה ועלתה והקיפה העזרה ולא זזה משם עד שבאו ואמרו לה נתרפאת וכן מי שאבד לו אבידה א"ל השוכן בבית הזה יתן בלב מי שמצאה ויחזירה לך מיד מעשה באלעזר בן חנניא בן חזקיה בן גוריון שאבד לו ספר תורה שלו לקחה במאה מנה ועלה והקיף ולא זו משם עד שבאו ואמרו לו נמצא הספר תורה ע"כ ע"ש. והנה נמצא שיש שורש לזה המנהג מה שהיו מקיפים העזרה בביהמ"ק כל מי שיש לו צרה ואם יש לו חולה אין צריך שהחולה יבא ויקיף אלא אביו או אמו מקיפין לבקש עליו רחמים וכל הרואה שואל את המקיף כדי שידע מה היא צרתו ויבקש ג"כ עליו רחמים ולזה היו בעלי הצרות משנים הקפתם דרך שמאל כדי שירגישו הרואים וישאלו. ולכן עתה שבעה"ר חרב בהמ"ק ורק בבתי כנסיות הם עומדים במקום המקדש כמ"ש ואהי להם מקדש מעט על כן מקיפין את התיבה דוגמת הקפת העזרה ונהגו יותר להביא החולה עצמו להקיף אך ודאי צריך שזה המקיף עם החולה יבקש רחמים בדרך הקפתו גם צריך שכל הנמצא בביהכ"נ ורואה מקיפים את החולה שיבקש עליו רחמים בינו לבין עצמו ויאמר המשרה שכיתו בבית הזה ישלח רפואה שלימה לחולה הזה גם טוב לומר ג"כ פסוק זה ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה. ועל דבר מספר ההקפות נראה טוב להקיף ז' פעמים ובכל פעם יעמוד ויאמר פסוק אחד מן ז"פ של אנו בכח גם בכל פעם יכנין בספירה אחת מן ז' ספירות

חג"ת נהי"ם.

ומזה תבין שגם להקפת המצבה של הצדיק יש לה טעם ושורש ע"פ האמור וכמ"ש בספר האגודה שהבאתי דבריו לעיל מכאן נראה שנהגו להקיף בית הקברות ע"ש והמנהג לומר בהקפת המצבה של הצדיק פסוקים של אשת חיל מי ימצא וכו' עד ויהללוה בשערים מעשיה ויכוין שכל פסוקים אלו הם אמורים בשבח נפש הצדיק ויקיף ז' הקפות במשך הפסוקים הנז' רמו לדבר טובו ציון והקיפיה ספרו מגדליה ר"ל תקיפו את המצבה הנקראת ציון וככתוב ובנה אצלו ציון ובעת שתקיפו ספרו מגדליה ר"ל שבחים וגידולים של הנפש והם שבחים האמורים בפסוקי אשת חיל שהם שבחים וגידולים של הנפש הקדושה.

ועל מה ששאלת בענין הדלקת נר בתוך השבעה בבית הנפטר דע כי כתב רבינו בחיי ז"ל בפ' תרומה וז"ל וידוע כי הנשמה נהנית בהדלקת הנרות והיא מתהלכת בעדוני ההוד והשמתחה ומתפשטת ומתרחבת מתוך הנאת האורה מפני שהיא חתיכת אור חצובה מאור השכל ומן הטעם הזה נמשכת אחר האור שהוא מינה אעפ"י שהוא אור גופני והנשמה אור רוחני וך ופשוט.

[המשך בשבוע הבא..]

{ שו"ת 'תורה לשמה' }

ספר חסידים

סימן נ"ד

איזו היא רציחה שאינה ניכרת לעינים והעונש גדול מאד והעבירה קלה וחמורה היא למעלה היא הבושה המבייש פני חבירו ברבים או מצערו בפני מי שמתבייש ומצטער שאילו היה הורגו היה מקבל מיתה כדי שלא יהיה מתבייש. אח"כ מי שבייש את חבירו ומצטער ומתחרט ורוצה הוא לקבל את הדין ובא לפני יראי ה' למצוא לו פתח לתשובה. יאמר לו דע כי רעתך רבה כי שפכת את דמו של חבירך שכן מצינו באביה בן רחבעם שהוכיח לירבעם בדברים לביישו וניגף למות לכן לך בני לך לפייס את חבירך עד שיתפייס ושמור והזהר מאוד לנפשך שלא תבייש ושלא תלבין פני אדם כי דרכן של בעלי תשובה להיות מאד מאד שפלי רוח וענוים סבלנים עלובים ולא עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים שמחים ביסורים של עלובתם ואם חרפו אותן הסכלים לאמר זכור מעשיך הראשונים אמור להם ידעתי כי חטאתי הרבה וכמה דברים עשיתי שלא כהוגן והצור ימחול לי וסבול את המביישים מדה כנגד מדה בזה. ובזה יתכפר עונך ואם נודע לרבים עונו מניאוף אל ימנע עצמו מללמוד הלכות המדברות מניאוף מפני הבושה כי טוב לו שיתכפר בעולם הזה כי הבושה שופכת את הדם ומסירה את העון וכן מצינו בתלמוד ירושלמי רוצח שבא לעיר והיו מכבדין אותו צריך לומר רוצח אני שנאמר (דברים יט ד) וזה דבר הרוצח פי' דבור שידבר בפיו ויודה הרציחה:

ספר חרדים

פרק סו [תשובה ה'] | דברי פבושין

אמרו ו"ל (כתובות טו, א), קל הקבוע קמחצה על מחצה, לכן לא תגניח מצוה קבועה בשביל אחרת, רק להציל נפשות. והלוינה [לויצא להרף] קהצלת נפשות דמין, שכן אמרו (סוטה מו, ב) קל מי שאינו עושה לוינה לאדם הרי כשופף דמים.

אור ה' מאיר פניך, ואתה חי. ובהסתרו, מיד אדם גווע. ואיך תסתיר פניך מהביט אליו תדיר, בעוד הוא מביט בך ומתניף, אין עו פנים גדול מזה, לכן תחביש מפניו והנכנע.

יש לאדם לעשות עבודת המלך, שיהיה התפלה בארבעה קלי וזהב, הלשון, והלב, והאזן, והעין. דהא צריך אדם לסתם עיניו בתפלת לחם (זוהר ח"ג ואתחנן רס, ב), ולהשמיע לאזנו אפלו בתפלה דבלחש, לכן יזהר שלא יחסר ולא יפגם אחר מהם קלל בשום זמן קלל, וכל שפן בשעת העבודה.

אף על פי שאדם עצב מצד עונותיו, צריך להיות שמת בשעת עבודה, דקתיב (דברים כח, מז) תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב, וזה בכלל קל עבודה ה', וכל וחרמך בעבודת התפלה שנקראת עבודה שבלב.

פמה ראוי לאדם להיות קדוש ברמ"ח איבריו ולבו ונפשו, אחר שיהא היקר למלך הקדוש, דקתיב (הושע יא, ט) בקרבך קדוש, וקתיב (ירמיה ז, ד) היכל ה' המה, וקתיב (ויקרא יט, ב) קדשים תהיו פי קדוש אני ה' וגו', כלומר נאני שוכן בתוככם, דקתיב (שם כו, יא) ונתתי משפני בתוככם..

חיוזק אמונה וביטחון

רק בעמל תקבל מותנות!

פעם סיפר בעל הישועות משה למספר בחורים מעשיות אודות גאונים חסידיים מדור קודם איך שעמלו התייגעו והתפללו לצמוח גדולי תורה ויראה כשסיים אמר: 'אני מספר לכם דברים אלו כדי שתדעו להיכן אתם צריכים ויכולים להגיע' אלא שאחד מהנוכחים העיר וטען: 'רבי! בכדי להגיע למדרגות כאלו הלא צריכים להיות גאונים ובעלי כשרון' על כך השיב לו בעל הישועות משה: 'לא ולא! גם הם לא היו כי אם קרוצי חומר ורק על ידי עמלם הגיעו להיכן שהגיעו וגם אתה אם תעמול תזכה להיות גאון הדור והדרו שהרי התורה הקדושה מורשה היא לכל ישראל!'

'יש לדעת: המשך הרבה: 'כי כל גאון ישראל אבירי הרועים מפולין ומגליצא היו בראש ובראשונה בקיאים בכל הש"ס והפוסקים בעל פה! ידיעת הש"ס בעל פה משמעה לזכור כל דיבור בפירוש רש"י ובתוספות בכל הש"ס שיהיה הכל שמור ואצור במוח כמונח בקופסא. ובכן, גדולים אלו היו קרוצי חומר בדיוק כמונו ורק בכוח יגיעתם העצומה והתמדתם המופלאה ובזכות חזרה ושינון תמידיים ותדירים והתאמצות והתעצמות רבה זכו והעפילו לדרגות הנעלות. אם כן מחובתו של כל אחד ואחד מאיתנו לומר לעצמו: 'הרי עלי מוטל להגיע לפסגות רמות! מדוע אינני עמל בכל הכוח?'

שאלה! למה אנשים לא מנצלים באמת את כל הכוחות שיש להם למטרה שהם באו לעולם? הם לא באו לשום מטרה אחרת! אלא למצות את המקסימום מכל האפשרויות שנתן להם הקב"ה. בהזדמנות אחרת הביא על כך הישועות משה את דברי האמרי נועם שביאר את הפסוק (שמות ה י-יא): 'אינני נתן לכם תבן' כך אמר פרעה לבני ישראל: 'אינני נתן לכם תבן אִתְּם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר!' ועל זה הוא אמר: 'הנה חז"ל אמרו במגילה ו': 'אם יאמר לך אדם 'יגעתי ולא מצאתי' - אל תאמין! 'לא יגעתי ומצאתי' - אל תאמין! 'יגעתי ומצאתי' - תאמין!' בלי יגיעה לא משיגים כלום עם יגיעה אי אפשר שלא למצוא. כבר נודע מספרים קדושים כי הגם שאדם מייגע את עצמו בתורה עם כל זה התבונה והשכל להבין את התורה לא באים מכוח היגיעה כי אם בתורת מציאה גם אחרי יגיעה מרובה שאדם יגע זה לא מביא לו את התבונה להבין בתורה אלא הוא משיג את זה בסוף בזכות היגיעה כמציאה! והקב"ה מעניק מציאה זו לכל אחד ואחד רק אם יתייגע מאוד בלימוד התורה וזה בשכר עמלו הוא זוכה בדרך מציאה לתבונה כמו שאמר שלמה המלך

עליו השלום (משלי ב ד-ו): 'אם תבקשנה ככסף וְכַמְטוֹנִים תִּפְשְׁנָה. אֲזַי תִּבְיִן יִרְאַת ה' וְדַעַת אֲלֵלֵקִים תִּמְצָא. כִּי ה' יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְוֵנָה' פתח בביקוש וסיים במציאה! ללמדנו שרק לאחר הביקוש יכול אדם לזכות למציאה.

איפה פתח בביקוש? אם תבקשנה ככסף וְכַמְטוֹנִים תִּפְשְׁנָה אֲזַי תִּבְיִן אז יהיה לך בינה תבין יִרְאַת ה' וְדַעַת אֲלֵלֵקִים תִּמְצָא! בגדר מציאה! למה? כי ה' יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי נותן לך חכמה? ה' נותן! מפיו דַעַת וְתִבְוֵנָה זה רק אחר אם תבקשנה ככסף ואם תחפש אותה כמטמונים מה זה אומר? זה אומר: מה זה אם תבקשנה ככסף אם אתה מבקש את התורה כמו שאתה מבקש כסף איך מבקשים כסף? הולכים לעבוד! והלך לעבוד ולא מצא פרנסה הוא לא הולך מחר? הולך מחר! הולך מחר לא מצא כסף הלך חודש אין כסף חודשיים אין כסף הוא יפסיק יגיד אני אין לי אין כסף אני מפסיק! אין דבר כזה הוא צריך כסף.

אותו דבר אם תבקש תורה ככה. לומד יום לא מבין. מפסיק? לא! ממשיך. כמו כסף. אם תבקשנה ככסף מחר גם לומד עוד חודש עוד לא מבין לא מבין! אין שכו, לא משתכר לא מרויח לא מצליח כלום אין דבר כזה! תמשיך לבקש אותה כמו כסף! כמו כסף. וְכַמְטוֹנִים תִּפְשְׁנָה אם אומרים לך שיש מטמון בשטח מסויים אז אתה קונה את השטח ואתה מאמין באמונה שלימה שהאדם שאומר שיש שם מטמון הוא נאמן ואתה מביא 'שופל' ומתחיל לחפור את כל השטח ואתה מגיע לעומק 100 מטר ואין כלום... אבל אתה אומר אבל הבן אדם אני מאמין לו הוא נאמן! ואחרי קילומטר אתה מוצא ארגו אחד!

וכמה הוא אמר שיהיו? 4 ארגזים! אתה ממשיך עוד 10 ק"מ ומוצא את השני ואתה לא מפסיק כי אתה בטוח שאם הוא אמר שיש פה מטמון 4 ארגזים אפילו אם אני מגיע לצד השני של כדור הארץ אני חופר כי הוא אמר שיש. כתוב: 'ותן חלקנו בתורתך' לכל יהודי יש את החלק שלו בתורה. לא בכדי מלאך לימד כל אחד מאיתנו את כל התורה מאלף ועד תו! למה? ויחיי עולם נטע בתוכנו והנטיעה הזו צריך להוציא אותה החוצה בלי שילמד אותנו המלאך לא היינו מסוגלים להשיג את התורה! אז לכן אנחנו צריכים את ההכנה הזו. בשביל מה לימד אותנו את כל התורה? כי אנחנו צריכים לדעת את כל התורה! אז מה קורה? לכל אחד יש חלק בתורה הקדושה!

לא חלק רק ללמוד, חלק ללמוד - צריך ללמוד הכל! יש חלק שלו שהוא צריך להוציא אותו לפועל חידושים שלו דברים שלו לכתוב ספרים וכו' אז זה נקרא מטמון זה טמון בנו או כמו שאתה יודע שודאי

טמון כך איך אתה אומר 'אני לא מבין! - ?! איך אתה מתייחס? הרי יש בך את המטמון הזה! אז אתה צריך להמשיך לחפש וְכַמְטוֹנִים תִּפְשְׁנָה אין להתייחס צריך עמל. יש אחד מוצא אחרי 100 ימים 100 מטר ויש אחרי ק"מ אחרי 1,000 יום אחרי 3 שנים רק הוא מצליח להבין אבל אתה לא יכול להפסיק אז אם תבקשנה ככסף וְכַמְטוֹנִים תִּפְשְׁנָה - אוו!! או תתקבל בינה מה' אֲזַי תִּבְיִן ביראת ה' וְדַעַת אֲלֵלֵקִים תִּמְצָא פי ה' יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְוֵנָה בביקוש אם אתה מבקש יש מציאה בסוף רק אחרי הביקוש יש מציאה!

עכשיו האמרי נועם בא להסביר לנו את הפסוק שהזכרנו וכן הוא אומר: 'אמר להם הקב"ה לישראל: 'אני אינני נתן לכם תבן - אני לא נותן לכם תבונה - תבן - תבונה אני לא נותן לכם אם אתם לא תשתדלו מצידכם אני לא משפיע עליכם תבונה! אלא אִתְּם לכו קחו לכם תבן! אני רוצה לראות שאתם חפצים לזכות בתבונה בוואו נראה שאתם לכו קחו לכם תבן לכו ותעמלו בתורה ותתייגעו בה ותקנו את המידות שלכם הצריכות תיקון ואז אתם תמצאו מאשר תמצאו מאשר תמצאו וממני תבונה בגדר מציאה.

[המשך בשבוע הבא...]

מתוך הרצאתו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בני ברק
בתאריך 27.06.2021

לשמיעת שיעורים והרצאות
חייגו
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן חנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלה

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
קדינו ברק בן זייטה,
יעקב בן עזיזה
דוד בן רבקה

לעילוי נשמת
זייטה בת סהלה
שולה בת חנה
חנה בת רומייה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוּקט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה שרון
רינה בת איבון

לרפואה שלמה מהרה
אלישע בן שרה
תמר בת שלמה
יסמין בת אביגיל